

РЕШЕНИЕ

№ 1348

гр. София, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Калина Пецова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12250** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Столична община, представлявана от кмета Й. Ф., чрез процесуален представител юрисконсулт Ц., срещу Решение, постановено по НАХД № 3669/2021 по описа на Софийския районен съд /СРС/, НО 10 състав, с което се отменя Наказателно постановление /НП/ № 284479/2016 г., издадено от заместник-кмета на СО, с което на О. Н. Б. на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредба за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО, Наредбата/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., за извършено нарушение на чл. 18, т. 1 б. „А“, б. „Б“ и б. „В“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на въззивното решение, постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Оспорва се приложимостта на Закона за автомобилните превози. Иска се отмяна на въззивното решение и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

Ответникът – изразява становище относно жалбата в писмен отговор, депозиран по

делото и счита същата за неоснователна. Претендира разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна .

Административен съд – София град, 18 касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да отмени процесното наказателно постановление СРС, 10 състав, е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на конкретизация на извършеното нарушение, поради което в НП не фигурира описание на нарушението и на обстоятелствата при които е извършено, не налице припокриване между обстоятелствата посочени в АУАН и тези в НП, посочени са като нарушение три отделни състава на нарушение, а е наложена само една санкция, като не е ясно за кое именно нарушение се отнася тя. Отделно от всичко това, съдът е установил и изтичането на абсолютен давностен срок , поради което наказателната отговорност се преклудира. В този смисъл, доводите изложени в касационната жалба са неотнормими към процесното решение и не следва да се коментират.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е постановено при правилна оценка на фактите и обстоятелствата и правилно приложение на закона. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване.

Въз основа на събраните доказателства настоящата инстанция намира за правилни изводите на СРС за незаконосъобразност на НП, предвид наличието на съществени процесуални нарушения. Правилни са изводите на съда за изтичане на абсолютния давностен срок, с което се погасява възможността за ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето.

Съгласно чл. 11 ЗАНН по въпросите на обстоятелствата, изключващи административнонаказателната отговорност, се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Нормата е разположена в глава първа "Общи разпоредби" на ЗАНН, така че е приложима и за административните наказания по чл. 13, б. "а"–"в" ЗАНН на физически лица, и за имуществените санкции на юридически лица и еднолични търговци по чл. 83, ал. 1 ЗАНН, за всяка административнонаказателна отговорност, без оглед на основанието и/или вида ѝ. Същевременно, тъй като препращането по чл. 11 ЗАНН е към изключващите отговорността обстоятелства, уредени в общата част на НК, то важи за тези,

регламентирани и в глава втора, и в глава девета: а) основанията, изключващи преследването и изтърпяването на наказанието; б) основанията за освобождаване от отговорност; в) основанията за освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и е без съмнение обстоятелство, изключващо наказателната отговорност – тъй като същата може да се осъществи само чрез наказателния процес, прекратяването му с изтичане на давността осуетява тази отговорност и като краен резултат я погасява. Няма основание препращането по чл. 11 ЗАНН да се стеснява само до обстоятелствата по чл. 9, ал. 2, чл. 12, чл. 12а, чл. 13, чл. 13а, чл. 14, чл. 15 и чл. 16 НК, изключващи обществената опасност и противоправността на деянието, а с това и вината – т. е. до хипотезите на ненаказуемо деяние, което не поражда наказателна отговорност, без да се държи сметка и за хипотезите, в които при наличие на деяние, поначало наказуемо, деецът се освобождава от наказателна отговорност или последната се погасява. Същевременно в ЗАНН не се съдържа регламентация по този въпрос, поради което уредбата относно погасяването на наказателното преследване по давност от общата част на НК съгласно чл. 11 in fine ЗАНН е субсидиарно приложима в административнонаказателния процес (Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВКС и ВАС по т. д. 1/2014 г.). Следователно с изтичането на предвидената от закона погасителната давност се изключва всяко административнонаказателно преследване съгласно чл. 79, ал. 1, т. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Така административнонаказателната отговорност ex lege се изключва, тъй като извън рамките му осъществяването ѝ не е допустимо.

Последиците ѝ са както процесуални, така и материалноправни – тя погасява преследването на нарушителя, но и препятства санкционирането му. При положение, че законодателят е предвидил, че с изтичане на сроковете ѝ реализирането на наказателната отговорност за престъпления се преклудира, по аргумент на по-силното основание това следва да важи и за отговорността за административни нарушения, които са деяния с по-ниска степен на обществена опасност. Продължителността на давността за тях съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (изм., ДВ, бр. 26 от 2010 г.) вр. чл. 11 ЗАНН е 3 години. Съгласно чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН срокът ѝ тече от довършването им. Спира на основание чл. 81, ал. 1 НК вр. чл. 11 ЗАНН, ако преследването зависи от разрешаване на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се по чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН с всяко действие на надлежните органи, предприето към преследваното лице, след което почва да тече изцяло нова давност. Независимо колко пъти и за какъв период от време давността е спирана и прекъсвана, обаче, съгласно чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН преследването на всяко административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава този по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК вр. чл. 11 НК. В случая този срок е изтекъл на 23.03.2021г.

С оглед гореизложеното, настоящият състав на АССГ, счита обжалваното решение за правилно и законосъобразно, поради което и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК ще го остави в сила. При служебната проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатираха основания за нищожност и недопустимост на решението.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, съгласно представения

списък в размер на 300 /триста/ лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221., ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 18 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.08.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 10 състав, постановено по НАХД № 3669/2021 по описа на СРС.

ОСЪЖДА СО да заплати на О. Н. Б. сумата от 300 / триста/ лева разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.